

А бойові дії на сході України і конфлікт у Криму змусили покинути свої будинки десятки тисяч жителів. Про це йдеться в доповіді УВКБ ООН. «Станом на 18 червня 2014 р. УВКБ ООН володіє інформацією про більше 38 000 переміщених осіб зі східних областей України та Криму». Серед них більшість становлять діти, жінки, люди похилого віку. Отже, ця категорія осіб потребує особливої уваги з боку державних органів і громадянського суспільства та найшвидшого прийняття змін до чинного законодавства України відповідно до європейських стандартів щодо статусу біженця.

Список використаних джерел:

1. Правознавство: Навч. посібник. / В.І. Бобир, С.Е. Демський, А.М. Колодій та ін.; За ред. В.В. Копсичикова. – К.: Знання, 2001. – 435 с.
2. Статистика УНІАН // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.unian.ua/society/707756-uvkb-v-ukrajini-2435-bijentsiv.html>.
3. Біженці в Україні: новітній виклик Categories: Новини Преса о нас // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://vostok-sos.org/bizenci-v-ukraini/>.

Прийняття нового Закону України «Про вищу освіту» в умовах євроінтеграції

Бегуш Н.В., студент магістратури ННПП НАВС

Науковий керівник: кандидат психологічних наук, доцент *Остафійчук Т.В.*

Освіта – унікальне суспільне явище, що справляє значний вплив на всі аспекти життя і діяльності країни, соціуму, людської цивілізації загалом. В умовах сучасної науково-технічної та інформаційної революції освіта функціонує як складний соціально- економічний організм, який відіграє велику роль у суспільному прогресі людства.

Головним стратегічним завданням розвитку вищої освіти України на сучасному етапі є інтеграція вищої освіти України до європейської освітньої системи в умовах приєднання до Болонського процесу, запобігаючи можливим складнощам і враховуючи перспективи цього прогресивного процесу, узгоджуючи та поєднуючи національні компоненти вищої освіти з вимогами Болонської декларації задля створення єдиної зони європейської вищої освіти.

Питання щодо інтеграції України до європейського простору вищої освіти були предметом неодноразових парламентських слухань, нарад, обговорень, конференцій, рішень органів державної влади тощо. Під час проведення відповідних заходів свої думки щодо основних проблем у галузі вищої освіти та шляхів їх вирішення висловлювали відомі вітчизняні науковці, керівники провідних вищих навчальних закладів України, інші фахівці та експерти у галузі вищої освіти.

В основу змін стали такі два підходи: перше – реформування системи вищої освіти відповідно до умов соціально орієнтованої економіки; друге – адаптація до Європейського простору вищої освіти.

У чинному ЗУ «Про вищу освіту» закріплено, що громадяни України мають право безоплатно здобувати вищу освіту за другою спеціальністю у державних та комунальних вищих навчальних закладах, якщо за станом здоров'я вони втратили можливість виконувати службові чи посадові обов'язки за отриманою раніше кваліфікацією, що підтверджується

висновками медико-соціальної експертної комісії, та в інших випадках, передбачених законом (ст. 4), що є дуже великою новизною, оскільки в старому ЗУ «Про вищу освіту» право на безоплатну другу вищу освіту не передбачено.

У новому Законі скасовано існуючі до його прийняття освітні рівні (неповна вища освіта, базова вища освіта, повна вища освіта). Все це охоплюється єдиними терміном «вища освіта» (ст. 6) і становить таку класифікацію: молодший бакалавр; бакалавр; магістр; доктор філософії та доктор наук.

Ліквідовано освітньо-кваліфікаційний рівень спеціаліста.

Введено поняття освітньо-навкового та навкового рівнів (аналог наукових ступенів згідно попереднього закону): доктора філософії (в старому ЗУ «кандидат наук»), доктора наук.

Зазначені зміни внесені з метою приведення української системи освіти до загальноєвропейських стандартів. Це було однією з вимог Болонської декларації, яку Україна підписала ще в 2005 році й тільки тепер закріпивши в чинному Законі України «Про вищу освіту» змогла реалізувати. Завдяки цій зміні ми зможемо подолати ще один крок на шляху до інтеграції у Європейський простір вищої освіти, який зараз активно формується.

Відбулися й зміни в системі стандартів вищої освіти, зокрема скасовано поділ стандартів на державні, галузеві та стандарти вищих навчальних закладів. Тепер вводяться поняття «стандарти освітньої діяльності» та «стандарти вищої освіти».

Створено окремий орган – Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти, який є постійно діючим колегіальним органом, уповноваженим ЗУ «Про вищу освіту» на реалізацію державної політики у сфері забезпечення якості вищої освіти.

Посилено антиплагіатні норми і відповідальність за них (обов'язкове оприлюднення наукових робіт).

Нововведенням є механізм виборів ректорів вищих навчальних закладів (вчасть всього викладацького складу та збільшено в відповідній пропорції (не більше 15%) кількість студентів, які братимуть участь в голосуванні). Дана норма розширює прозорість і легітимність обрання керівництва вищих навчальних закладів, а також повноваження громадського та студентського самоврядування вищих навчальних закладів.

Сучасна освіта зазнала суттєвого оновлення. Застосування найефективніших сучасних форм і методів навчання забезпечить високу якість знань студентів. Завдяки прийняттю нового ЗУ «Про вищу освіту» визначилися реформаторські кроки України до європейської інтеграції у сфері вищої освіти. Тепер основне завдання – послідовне втілення у життя норм та основних положень цього закону.

Україна зробила крок в напрямку побудови інноваційної економіки, побудованої на знаннях, але не потрібно зупинятися тільки на прийнятті нового закону, а відкривати все більші можливості для молоді, яка обирає свою освітню траєкторію. Без цього неможливо реалізувати план повноцінної європейської інтеграції.

Період з 2014-2020 року повинен стати ключовим у реалізації довготермінових стратегій забезпечення сталого розвитку та удосконалення системи вищої освіти України, визнання її у європейському і світовому просторі в контексті забезпечення якості.

Список використаних джерел:

1. Про вищу освіту: Закон України від 01.07.2014 № 1556-VII // Відомості Верховної Ради України, 2014 рік.

2. Про вищу освіту: Закон України від 17.01.2002 № 2984-III // Відомості Верховної Ради України, 2001 рік, №20.

Напрями вдосконалення вищої освіти в Україні

Патентна Н.С., студент ННПП НАВС

Розвиток і вдосконалення системи вищої освіти в Україні передбачає високу якість навчання й виховання студентської молоді, кращу теоретичну і практичну підготовку майбутніх спеціалістів до професійної діяльності, всебічний розвиток їх духовних та фізичних сил, формування національної самосвідомості.

Реформування і модернізація освіти повинні розглядатись як важлива суспільна проблема, оскільки сфера освіти є посередником між особистістю, суспільством і державою, реально впливає на гармонізацію їх відносин [1].

Головна колізія української системи освіти полягає на сьогодні у відірваності освітньої галузі від потреб країни. Саме на вирішення цієї проблеми повинна бути спрямована модернізація української освіти.

Реформування сфери освіти в Україні не можна схарактеризувати як поступове, етапи реформи були розмитими у часі, накладалися один на один, що значною мірою призвело до нагромадження цілей реформування й модернізації освіти, їхньої непослідовності і при цілком правильній постановці важкими для виконання.

Важливим етапом реформування освіти в Україні було прийняття Указу Президента України про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року, яка на основі аналізу сучасного стану розвитку освіти визначає мету, стратегічні напрями та основні завдання, на виконання яких має бути спрямована реалізація державної політики у сфері освіти.

Розроблення Національної стратегії зумовлено необхідністю кардинальних змін, спрямованих на підвищення якості і конкурентоспроможності освіти в нових економічних і соціокультурних умовах, прискорення інтеграції України у міжнародний освітній простір.

Триває виконання Державної цільової соціальної програми «Шкільний автобус», а також державних програм, спрямованих на роботу з обдарованою молоддю, інформатизацію та комп'ютеризацію загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладів, забезпечення таких закладів сучасними технічними засобами навчання з природничо-математичних та технологічних дисциплін, упровадження інформаційних і комунікаційних технологій в освіті та науці тощо [2].

Щодо міжнародної співпраці, то в Україні використовують всі можливості для обміну викладачів та студентів, розбудови міжнародних